

[Justitsministeren]

og årsagsforbindelsen mellem defekten og skaden. Det ville være direktivstridigt at lempe på denne bevisbyrde.

Der er altså, for at sige det enkelt, ikke noget at gøre med hensyn til den måde, hvorpå beviset skal føres, men der er det på andre områder. Der er det med udviklingskader, som jeg har været inde på.

Når fru Lissa Mathiasen siger, at vi tager hensyn til erhvervslivet, vil jeg da gerne bekræfte det; selvfølgelig gør vi det, og det tror jeg da at alle ville gøre. Det gælder vel ikke mindst her, at hvis man har indtryk af, at man i andre lande ikke lader udviklingskader indgå i deres lovgivning, kan det let komme til at virke som diskrimination af dansk erhvervsliv, og det vil jo til syvende og sidst kunne skade beskæftigelsen her i landet. Det tager vi hensyn til, det erkender vi fuldt ud, men jeg mener, at lovforslaget som helhed tager et afgørende og vidtgående hensyn til danske forbrugere.

Der er også andre områder, hvor en ændring er mulig. Hr. Niels Anker Kofoed kom ind på spørgsmålet om, hvor grænsen egentlig går for landbrugs- og fiskerivarer. Jeg tror, det er noget, vi skal dyrke nærmere. Man kan jo tage landbrugsvarer og fiskerivarer med helt inden for lovgivningen, men det, hr. Niels Anker Kofoed interesserede sig for, så vidt jeg forstod, var, hvor vi har afgrænsningen i forhold til dette forslag, og dér må jeg sige, at der skal næsten ingen forarbejdning til efter direktivet, før der bliver tale om, at man har det objektive ansvar. Det er situationen, så der er altså heller ikke den store bevægelsesfrihed på dette område.

Jeg vil gerne sige tak til alle ordførerne for de bemærkninger, der er fremsat, og for forståelsen, der også blev udtrykt af fru Birgith Mogensen, fru Inger Stilling Pedersen og fru Kirsten Jacobsen, hvad angår de hensyn, man må tage til erhvervslivet, hvad jeg også forsøgte at give udtryk for. Men jeg forstod også, at det, man lagde vægt på – det blev særlig fremhævet af hr. Larsen-Ledet – var, at vi nåede frem til en afbalanceret lovgivning i forhold til både forbrugere og producenter. Jeg tror, det er rigtigt, at vi tager sagen op allerede nu. Jeg glæder mig til samarbejdet med retsudvalget om denne sag i den periode, hvor folketinget ikke har sit almindelige arbejde, til de spørgsmål, der bliver

stillet, og også til det videre arbejde med lovforslaget i den kommende samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Første behandling af lovforslag nr. L 266:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Økonomisk kriminalitet).
(Fremsat 14/5 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal helt afholde mig fra, selv om det kunne være fristende, at inddrage aktuelle sager, der end ikke er besluttet anket endnu.

Om selve sagen kan jeg sige, at forslaget om reglerne for erhvervsfrakendelse er en opfølgning af det beslutningsforslag om indgreb mod misbrug af konkurs- og selskabslovgivningen, som på socialdemokratiets foranledning blev vedtaget sidst i maj 1985.

Det er vores opfattelse, at justitsministerens forslag ikke er fuldt tilstrækkeligt; det er formodentlig for strengt at kræve, at der skal foreligge dom for et strafbart forhold som betingelse for erhvervsfrakendelse eller være indledt en straffesag, men vi ønsker under udvalgsarbejdet at drøfte en ændring af betingelserne for erhvervsfrakendelse, således at frakendelse også kan ske, når den pågældende har handlet groft utilbørligt over for sine kreditorer, og når den pågældende gennem gentagne konkurser har vist sig uegnet til at drive virksomhed.